

bem que'ls simpàtics artistes ne resten molt agrahits. Sigueren tots molts aplaudidíssims. Entre els nombres que cridaren més l'atenció sobressortí un *Pericón* ballat per joves i senyoretetes de la Colonia Estiuença, i les cançons amb gestos qu'executaren xamoses nenes forasteres i de la vila, baix l'experta direcció de una distingida dama de la colònia. També foren objecte d'ovacions ben merescudes, el violonista D. Joan Farrarons i la senyoreta Maria Miret en les composicions que amb acertada pulcritud interpretaren.

—Visitin i comprin a La Botigueta els artístics terra-cuits que hi han exposats.

Son extraordinàries les arribades de forasters durant aquests dies amb motiu de la Festa Ma-

jor. Així mateix son d'un modo desacostumat en aquesta època els que venen per pèndrer les aigües i passar entre nosaltres el mes de Setembre. No publiquem en el present nombre el *Mohiment de forasters* en la impossibilitat de recollir noms.

Procurarem fer-ho en el pròxim agrahint que se serveixin dipositar targeta al buçó de LLIROIA.

—Per objectes artístics de torn, fabricació especial de Sant Hilari a «La Modernista».

Dimars amb l'obra de Linares Rivas «La fuerza del mal» se despedí de nostre públic la companyia de D. August Barbosa que amb tant acert ha estat actuant durant l'estiu.

—Postals d'En Jaumet. Diferents actituds del popular tipó. Preu una pta.

AVIS

Als que desitgen venir a passar el mes de Setembre a Sant Hilari,

Època de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament a orientar-los.

Tenim pisos arreglats amb tot el parament a 150 200 250 i 300 pessetes.

Agrahim segell per a la resposta.

HOSTATGES COMPLERTS ECONÒMICS

RECTORIA. 13.—Càn Xacó
VALLS, 7.—Ca l'Artolà
VICH, 26.—Càn Famadas
VALLS 4.—Càn Mariano
VICH, 5.—Càn Pascual
CARRETERA, 6.—Càn Gil
ARBUCIES, 2.—Ca l Tixaire
CARRETERA, 8.—Càn Olla.

Casa en venda, en punt cèntric, Botiga dos pisos i golfes, 10500 ptes.

Comprariem les col·leccions complertes de les Revistes «Lo Teatro Català», «Lo Teatro Regional» de Barcelona, i «L'Estiuada» de Sant Hilari Sacalm.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

—Si, si! i que no perilla pas que s'adobi la cosa.

En Rodergas experimentà una sotregada forta, comprenent el vel de tristesa que passava pel rostre de la Daldeta. Això feu que no li sortís a parlar de la seva amor, per més que algun nou vingut havia ja entelat la delitosa sentor d'aquella vesprada. Fou un pallardarràs, qui, mentres en Rodergas i l'Andreu conversaven, havia percassat a la noia de Masdevall.

—Si que us heu fet amics, Daldeta, amb aquell senyoret.

Ja'l conec, ja! Conta si'l conec, que'l noi de Pinós me referia l'altre dia, eixint dé missa a Montsolí, que li pledejava la pubilla de Serra-deures.

—Vols dir? Escolta: que s'està a la Font Picant?

—Si, si. Prou ho deus sapiguer per la la Riteta que sovint te ve a parlar de la seva cosina. Es veu qu'és un cassa pubilles. Però per matar temps, no més, sabs?

No savia que li passava la Daladeta. Coneixia

els amors de l'Agnès i en Rodergas i no atinava a centrar el seu pensament. D'una banda li plavia que fos aquell jove el promés de la seva cosina; però per altre part... Es tan curull de misteris el cor humà! Pot ésser que una il·lusió novella, una nova esperança començava a somniurer-li boi fent-li oblidar passades decepcions! Lo cert és que evità l'encontre d'en Rodergas, concentrant-se violentment. Ell ho va conèixer, i respecta l'actitud de la Daldeta, esperant mellor ocasió per esborrar males impressions.

Nit enllà, el poeta tingué necessitat d'esplatjar els seus pensaments. La cambra l'estretejava. Obrí de bat a bat el finestral, i encomanà a la Naturallesa, que ell contemplava, embadalit, aclofada en la fosca, totes les seves gaubances, tots els seus neguits. No s'hi trobava pas sol: altre ser, a curta distancia, l'acompanyava en aquella solitud.

Quan clarejà vegé, al lluny, la blanca masia de Masdevall, banyant-se en les lluïssors d'un crepuscle ple de melangia.

Feu una sentida lletra que envià per un propi